

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

5) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring i lov om invalidforsørgelse. (Om opregulering af forsørgelser).

(Lovforslag nr. L 49. Fremsat 14/10 77. Første behandling 25/10 77. Betænkning 9/2 78).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagene overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Inge Fischer Møller (S):

Ved førstebehandlingen af lovforslag nr. L 47 gav jeg på socialdemokratiets vegne udtryk for en vis form for skepsis i anledning af, at man enkelte steder i lovforslaget har lagt op til en udbygning af skønsprincippet. Under udvalgsbehandlingen er mine »bange anelser« blevet fjernet. Efter den nugældende lov ligger det nemlig sådan, at der allerede finder et skøn sted, når man skal vurdere, om der foreligger en egentlig invaliditetsgrad. Skønsprincippet i lovforslaget opfatter jeg som positivt, og jeg vil henvise interesserede til at læse den betænkning, som vi i socialudvalget har udarbejdet. Deraf fremgår det ganske klart, at selv mindre skader, som i dag ikke vil kunne give erstatning, vil kunne berettige til en erstatningssum. Vi ved, at med det meget snævre invaliditetsgradssystem, vi arbejder efter i dag, er der en del, som falder ud af systemet. Det ligger nemlig sådan, at med det meget snævre system, vi arbejder efter i dag, kan man ikke tage hensyn til meget andet end lige netop invaliditetsgraden. Jeg er glad for, at man nu kan foretage en samlet vurdering og også tage hensyn til følgerne.

Det var fristende at sige en hel masse om de mange ændringsforslag, der er stillet, men jeg skal indskrænke mig til at omtale nogle ganske få af dem.

Om DKPs ændringsforslag vil jeg gerne sige, at vi i den socialdemokratiske folketingsgruppe er sympatisk indstillet over for nogle af dem, men det ligger jo ganske klart, at det oplæg, vi har fået, er baseret på en betænkning fra et enigt udvalg, hvor repræsentanter fra LO og Dansk Arbejdsgiverforening har samarbejdet, og vi har ikke haft nogen mulighed for at forrykke den økonomiske ramme.

Vi har jo i udvalget og også under førstebehandlingen sagt en hel del ting til hinanden, og jeg har i og for sig lyst til at stille fru Tove Jørgensen et enkelt spørgsmål. Min opfattelse er nemlig, at det lovforslag, vi her behandler, er langt bedre end den ordning, vi har i dag, og jeg vil godt spørge, om ikke det var Lenin, der sagde, at man skulle lægge vægt på at konstatere fremskridt i relation til det faktiske udgangspunkt. Det er jo det, der her er tale om. Det, vi har lagt op til her, er noget, der er langt bedre end det, vi har i dag.

Til fremskridtspartiet vil jeg også godt komme med et par enkelte bemærkninger. Det har i og for sig ikke overrasket mig og mine partifæller, at fremskridtspartiet mangler forståelse for de langvarige, skadelige følgerne, en tilsyneladende mindre arbejdsulykke kan medføre, og vi ser det som en klar konsekvens af den linje, fremskridtspartiet fører, når det drejer sig om at værne lønmodtagerne på arbejdsmarkedet. Jeg tror, de fleste af os har i klar erindring nogle bemærkninger, der faldt om, at vi måtte indstille os på, at der blev hugget en arm og et ben af i ny og næ; det ville aldrig kunne lade sig gøre at sikre vores produktion så meget. Når fremskridtspartiet nu skal op at forsvare de bemærkninger, der står i betænkningen, så håber jeg, man vil gøre det på en så god og klar måde, at det bliver klart for befolkningen, hvad fremskridtspartiet mener.

Om det foreliggende lovforslag vil jeg gentage, hvad jeg har sagt, at jeg synes, det er et godt forslag. Man kunne godt ønske nogle flere ting med, og derfor er der grund til at hæfte sig ved noget utraditionelt. Ministeren har nemlig lovet at give en redegørelse, når der er forløbet en periode på tre år efter lo-